

Arrest

nr. 89 901 van 16 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 12 juli 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 14 juni 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat D. VANDERSANDEN en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 11 oktober 2010 een asielaanvraag in bij de bevoegde autoriteiten.

Op 22 juni 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad). Bij arrest nr. 68 323 van 13 oktober 2011 verwierp de Raad het beroep van verzoeker en weigerde hem eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 29 november 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13 *quinquies*) ten aanzien van verzoeker.

Op 28 december 2011 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Op 17 januari 2012 werd verzoeker gehoord nopens de aan zijn tweede asielaanvraag ten grondslag liggende motieven.

Op 31 januari 2012 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13 *quater*).

Op 12 juni 2012 diende verzoeker een derde asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Op 14 juni 2012 werd verzoeker gehoord nopens de aan zijn derde asielaanvraag ten grondslag liggende motieven.

Op 14 juni 2012 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13 *quater*). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 September 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten S. R. (...)

geboren te K. (...), op (in) (...)1981

en van nationaliteit te zijn : Rusland (Federatie van) die een asielaanvraag heeft ingediend op 12/06/2012 (2)

Overwegende dat betrokkene op 11/10/2010 een eerste asielaanvraag indiende die op 17/10/2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen afgesloten werd met een arrest tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Overwegende dat betrokkene op 28/12/2011 een tweede asielaanvraag indiende die op 31/01/2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten werd met een beslissing tot weigering in overwegingname. Overwegende dat betrokkene op 12/06/2012 een derde asielaanvraag indiende en verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart niet terug te kunnen omwille van zijn seksuele geaardheid. Overwegende dat betrokkene reeds tijdens de procedure van de tweede asielaanvraag melding maakte van het feit dat hij homoseksueel is. Overwegende dat betrokkene enkele internetartikels voorlegt om aan te tonen dat homoseksuelen het moeilijk hebben in zijn land van herkomst. Overwegende dat artikels afkomstig van het internet niet als nieuwe elementen kunnen beschouwd worden daar ze geen enkele bewijswaarde hebben. Overwegende dat betrokkene een kopie van een brief voorlegt afkomstig van een parochiepriester te Antwerpen. Overwegende dat de voorgelegde brief een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont. Overwegende dat het bovendien slechts om een kopie gaat die geen enkele bewijswaarde heeft. Overwegende dat betrokkene verder nog een verklaring voorlegt van zijn vriend en van hemzelf. Overwegende dat deze verklaringen overeenkomen met zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn gehoor in het kader van zijn huidige asielaanvraag. Overwegende dat betrokkene een brief van zijn advocaat voorlegt. Overwegende dat de advocaat verwijst naar een anti-homo wetgeving in Rusland die onlangs ingevoerd werd en naar een recent wetsvoorstel. Overwegende dat de advocaat verder ingaat op de situatie van betrokkene en de situatie van homoseksuelen in Rusland. Overwegende dat de brief en de verklaringen van de advocaat niet van die aard zijn dat ze de beslissingen inzake de vorige asielaanvraag in positieve zin zou kunnen wijzigen. Overwegende dat betrokkene gedurende de procedure van de eerste asielaanvraag bovendien voldoende mogelijkheden had om de ware vluchtmotieven aan te halen. Overwegende dat betrokkene verder nog een paspoort voorlegt die hij reeds tijdens de procedure van de vorige asielaanvragen aangebracht heeft. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980 § 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 31/01/2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

2. Onderzoek van het beroep

Omwille van een goede rechtsbedeling worden de twee aangevoerde middelen samen behandeld.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

Ter adstruering van zijn middel zet verzoeker uiteen wat volgt:

"overwegende dat de advocaat verwijst naar een anti-homo wetgeving in Rusland die onlangs ingevoerd werd en naar een recent wetsvoorstel. Overwegende dat de advocaat verder ingaat op de situatie van betrokkene en de situatie van homoseksuelen in Rusland. Overwegende dat de brief en de verklaringen van de advocaat niet van die aard zijn dat ze de beslissingen inzake de vorige asielaanvraag in positieve zin zou kunnen wijzigen."

Gelet op het feit dat artikel 51/8 Vw. uitdrukkelijk stelt dat de Dienst Vreemdelingenzaken er enkel over dient te oordelen of er nieuwe gegevens worden aangebracht die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken niet gemachtigd is zich uit te spreken of nieuwe elementen een procedure positief kunnen beïnvloeden of niet, maar enkel moet beoordelen of deze elementen nieuw zijn ten opzichte van de laatste procedure.

Dat hierdoor artikel 51/8 Vw geschonden werd en er niet beperkend werd geoordeeld over het feit of er nieuwe elementen aanwezig waren, maar integendeel de Dienst Vreemdelingenzaken een inhoudelijke beoordeling gaat geven.

Dat door te stellen dat "de brief en de verklaringen van de advocaat niet van dien aard zijn dat ze de beslissingen inzake de vorige asielaanvraag in positieve zin zou kunnen wijzigen" de Dienst Vreemdelingenzaken weldegelijk erkent dat verzoeker nieuwe elementen aanbrengt maar waarbij zij onmiddellijk overgaat tot de beoordeling ervan, een taak die niet voor haar is weggelegd.

Het tweede middel is gegrond."

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

Uit de hierboven weergegeven bewoordingen van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet kan worden afgeleid dat de gegevens die in het raam van een meervoudige asielaanvraag worden voorgelegd:

- nieuw moeten zijn, i.e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;

- relevant moeten zijn, *i.e.* ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet;
- cumulatief aanwezig moeten zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Bij zijn derde asielaanvraag verwijst verzoeker naar zijn seksuele geaardheid; geeft hij aan waarom hij dit aanvankelijk niet heeft verteld; wijst hij op de situatie voor homoseksuelen in Rusland en benadrukt hij dat er in februari 2012 een nieuwe wet werd goedgekeurd in Rusland betreffende het verbieden van de homoseksuele geaardheid.

Naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag verklaarde verzoeker: *“ik wens toe te voegen dat ik homoseksueel ben; dat ik werd lastig gevallen, persoonlijk mishandeld en dat er lelijke woorden werden geroepen op straat. Men vernederde me. Deze praktijken zijn ingeburgerd in Rusland en volledig normaal. Officieel is homoseksualiteit in Rusland verboden. Ik kon me dus niet tot de overheid wenden om hulp te zoeken. Bij mijn eerste interview schaamde ik me over mijn geaardheid.”*

Aldus blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris terecht overweegt dat verzoeker naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag reeds melding maakte van het feit dat hij homoseksueel is. Verzoeker betwist dit niet maar wijst voornamelijk naar de recent goedgekeurde homofobe wetten en wetswijzigingen, die op til staan en meent dat dit wel nieuwe elementen uitmaken.

Dienaangaande stelt de gemachtigde van de staatssecretaris dat de brief en de verklaringen van de advocaat niet van die aard zijn dat ze de beslissing en inzake de vorige asielaanvraag in positieve zin zou kunnen wijzigen.

Opdat een element als een nieuw gegeven dient te worden beschouwd, dient het aan drie cumulatieve voorwaarden te voldoen.

In casu kan niet worden betwist dat de nieuwe wetgeving waarnaar verzoeker verwijst nog niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een eerdere asielaanvraag. Voorts dateert de wetswijziging waarnaar verzoeker verwijst van februari 2012 en dus van na zijn tweede asielaanvraag. Bovendien lijkt deze wetswijziging *prima facie* wel degelijk een ernstige aanwijzing in te houden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, nu verzoeker duidelijk heeft aangegeven dat hij zijn asielaanvraag baseert op zijn seksuele geaardheid. De vage overweging in de bestreden beslissing dat dit element de beslissing inzake de vorige asielaanvraag niet in positieve zin kan ombuigen, lijkt niet afdoende. Op zijn minst blijft de staatssecretaris in gebreke uit te leggen waarom hij dit element niet aanschouwt als een ernstige aanwijzing in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker lijkt wel degelijk een nieuw element in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet te hebben aangebracht.

Met zijn betoog maakt verzoeker een schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet aannemelijk.

Het tweede middel is gegrond.

Aangezien een onderzoek van het eerste middel niet kan leiden tot een ruimere vernietiging, wordt dit middel niet verder onderzocht.

3. korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 14 juni 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU